

C134 – CUL16

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

19 februari 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de digitale uitzendingen van de openbare omroep VRT	1
Met redenen omklede motie	8
Interpellatie van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de rol van de VRT bij verschillende incidenten met de Joodse gemeenschap	9
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afspraken over de digitale etheruitzendingen van de VRT	12
Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reclamepraktijken van Telenet	13
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de financiële steun aan de media	13
BIJLAGEN	15
Bijlage bij de vraag om uitleg van de heer Bart Caron over de financiële steun aan de media	17

Voorzitter: de heer Dany Vandebossche

Interpellatie van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de digitale uitzendingen van de openbare omroep VRT

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer de minister-president, het is met enige ergernis dat ik een interpellatieverzoek heb ingediend over een thema dat al meermaals aan bod is gekomen in deze commissie en dat ook al het onderwerp is geweest van een aantal resoluties. Ik heb de indruk dat de openbare omroep maar niet begrijpt wat dit parlement bijna unaniem wil.

De VRT gebruikt de mogelijkheden van digitale televisie om een driesporenbeleid te voeren, meer bepaald om verrijkte inhoud aan te bieden. Dat wil zeggen: een extra aanbod dat aansluit bij de reguliere uitzendingen op het open net. Zo heeft de openbare omroep dat toch altijd verkocht. Hij gaf ook nog het voorbeeld van een uitzending van 'Plat Préféré' met Johnny Cash. Wou de kijker daarnaast ook een concert of een documentaire over de zanger bekijken, dan kon dat via de rode knop. Dat was de bedoeling van die 'verrijkte inhoud'. De toenmalige VRT-top heeft dat destijds met allerlei mooie presentaties zo verkocht in deze commissie.

Dat was althans de theorie, collega's, want in de praktijk merken we dat de digitale zenders van de VRT eigenlijk een parallelle programmatie hebben, en dat het dus de facto om nieuwe VRT-zenders gaat. Het gaat hier in feite om een derde kanaal, wat in strijd is met het regeerakkoord. Als er een derde kanaal komt, moet de openbare omroep daarvoor het akkoord vragen van de raad van bestuur en van de Vlaamse Regering, wat hier bij mijn weten niet is gebeurd.

De problematiek werd in dit parlement al meermaals aangekaart. Ik breng in dat verband de in januari 2006 unaniem goedgekeurde resolutie in herinnering met betrekking tot de digitale uitzendingen van de openbare omroep. Daarin werd heel duidelijk gesteld dat bijvoorbeeld programma's die voor het eerst worden getoond, op het open net moeten worden uitgezonden.

Ik viel dan ook van mijn stoel, mijnheer de minister-president, toen ik vernam dat de openbare omroep aanstaande vrijdag een compleet nieuw cultureel programma,

'Strada', gaat lanceren achter de rode knop. Il faut le faire! Iets nieuws lanceren achter de rode knop, vind ik totaal niet kunnen.

Daarnaast bereiken ons tientallen mails van mensen die bijvoorbeeld naar sportuitzendingen kijken via het open net, maar die uitzendingen zijn dan halverwege de wedstrijd enkel nog verder te bekijken via de digitale zenders, dus achter de zogenaamde rode knop. Zo konden de kijkers van een bepaalde tenniswedstrijd op de Australian Open de eerste drie sets bekijken via het open net, maar om de vierde en de vijfde set te bekijken, moest je op de rode knop drukken.

Ik citeer een kijker die het in een mail als volgt verwoordde: "Als Vlaming, belastingbetaler en televisiekijker voel ik mezelf toch ook een beetje een aandeelhouder van de VRT. Mijn probleem is eigenlijk het volgende: afgelopen zaterdagvoormiddag was ik geboeid aan het kijken naar een rechtstreeks verslag van een spannende tenniswedstrijd op de Australian Open. Tot mijn grote verbazing en dito ontzetting werd die liveuitzending plots stopgezet omdat er op Eén werd overgeschakeld naar het vertrouwde zaterdagse programma-schema. Ik vernam tegelijk dat ik het vervolg van de wedstrijd verder kon volgen achter de rode knop op Sporza+. Maar deze programma's zijn enkel toegankelijk voor kijkers met een digitaal abonnement. U hoort me ongetwijfeld al komen: ik ben geen abonnee van digitale televisie. Jammer maar helaas. Mijn probleem situeert zich eigenlijk op twee vlakken. Ten eerste vind ik dit persoonlijk een vorm van discriminatie. Niet dat ik de digitale televisieabonnees hun extra plezier wil ontzeggen, maar de boodschap die hiermee wordt gegeven, is: als je deze extra dingen wil zien, dan moet je ook maar extra poen ophoesten. Simpel, toch? Misschien wel, maar geen eerlijk principe voor de nationale, of liever Vlaamse openbare zender." Ik wil die kijker volmondig gelijk geven.

De kijker in kwestie heeft overigens niet alleen naar mij gemaïld, maar ook naar de VRT, naar de voorzitter van dit parlement en naar vele anderen. En het antwoord van de VRT vind ik echt onthutsend, mijnheer de minister-president. Ik word er zelfs kwaad van. Het gaat als volgt: "Zeker kunnen er geen programma's komen die voor het eerst getoond worden." Ze zeggen zelf dat het niet kan, maar het gebeurt dus toch, zoals nu met 'Strada'. Maar bij het lezen van het vervolg van de brief, brak mijn klomp pas compleet: "Een soortgelijke situatie deed zich eerder al voor. Toen de BRT startte met kleurentelevisie, had nog niet iedereen een kleurentoestel in huis. Begin de jaren tachtig ontstond

Teletekst, maar slechts een deel van de bevolking had toen een tv-toestel dat compatibel was.”

De vergelijking tussen kleuren-tv en de situatie van vandaag gaat niet op. Toen kon je de uitzendingen ten minste ook nog bekijken zonder kleuren-tv. Nu onderbreekt men een uitzending, en kan enkel wie een abonnement heeft, verder kijken. Die vergelijking raakt dus kant noch wal. Je zou ook kunnen verwijzen naar High Definition: wie zo'n toestel niet heeft, zal die extra kwaliteit niet hebben, maar kan de uitzendingen wel gewoon bekijken.

Belangrijk is dat de Vlaamse openbare omroep in feite meedoet met een commercieel product om de mensen te dwingen naar Telenet of Belgacom over te stappen. Het is de taak van Telenet en Belgacom zelf om digitale televisie te promoten. En ze doen dat ook. Maar de openbare omroep zou zich niet mogen inlaten met dergelijke technieken.

Ik heb al wat contacten gehad bij de VRT. De vraag is wat 'verrijkte inhoud' nu precies is. Zij stellen dat wat de VRT aanbiedt, allemaal verrijkte inhoud is. Dat klopt niet. Destijds heeft de VRT in de commissie een voorstelling gegeven over de cultuurdelta. Het principe is dat als men iets dieper op iets wil ingaan, dat dan achter de rode knop kan gebeuren. Voor programma's die voor de eerste keer worden vertoond, kan dat echter niet de bedoeling zijn. Minister-president Peeters heeft dat trouwens al bevestigd in eerdere commentaren hierover. Als men nu bepaalde van die programma's achter de rode knop moet bekijken, dan begrijp ik het niet meer. Men volhardt blijkbaar in de boosheid.

De aandeelhouder heeft altijd gelijk. Het kan misschien lang duren, maar gelijk zullen we krijgen. Dit zal moeten veranderen. De VRT zal moeten bijsturen, anders vraagt hij om problemen.

Mijnheer de minister-president, werden er eerder al concrete afspraken gemaakt met de VRT over de toepassing van het driesporenmodel, zoals beschreven in de beheersovereenkomst en in uitvoering van de bovenvermelde resolutie? Het ene is complementair aan het andere. Bij de VRT beweert men dat ze in strijd zijn met elkaar, maar dat is niet zo. Zo ja, wat houden die afspraken in en bieden ze bijvoorbeeld ook een oplossing voor het onderbreken van de sportwedstrijden die deels via open net en deels digitaal uitgezonden worden? Voor een aantal sportrechten betaalt men met belastinggeld. Daarna zou de belastingbetaler nog eens extra moeten betalen om de wedstrijd te kunnen bekijken! Dat staat haaks op wat in de resolutie staat die we destijds unaniem hebben goedgekeurd. Zo nee, waarom niet en aan welke oplossing denkt u dan om deze problematiek op te lossen?

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Het principe dat digitaal uitgezonden programma's een verrijkte inhoud moeten hebben en een extra aspect moeten bieden ten opzichte van de normale programma's, is goed. Vandaag zitten we echter in een overgangperiode en is het principe niet altijd hanteerbaar. Ik verwijs naar Villa Politica, dat op het open net wordt uitgezonden. Woensdag komt het Vlaams Parlement aan bod en donderdag de Kamer. Net zoals bij een sportwedstrijd die niet gelimiteerd is in de tijd – wielrennen, volleybal, tennis –, kan men niet weten hoe lang de uitzending zal duren. Men moet echter wel rekening houden met de andere programmatie. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Vroeger was dat wel zo. Villa Politica werd onderbroken. Voor andere programma's gebeurde dat soms niet. En dan kwamen er reacties van kinderen die zeiden dat hun programma nooit aan bod kwam omdat de koers of de volleybalwedstrijd te lang duurde. Villa Politica werd onderbroken. Vandaag kunnen de mensen die een digitale televisie hebben, blijven kijken als ze daar zin in hebben.

Voor volley geldt net hetzelfde. Gisteren heeft men de Champions Leaguewedstrijd van Roeselare en Maaseik uitgezonden. De wedstrijd van Maaseik vond plaats in de namiddag, toen wij aan het debatteren waren in de plenaire vergadering. 's Avonds laat was er dan een samenvatting of werd de volledige wedstrijd in uitgesteld relais uitgezonden. Die keuze moet men nu eenmaal maken. Vroeger zou die wedstrijd nooit zijn uitgezonden of gebeurde dat heel zelden op het open net. Vandaag kunnen we die zaken wel zien. Dat is een verrijking van het aanbod. Zo zijn er nog een reeks voorbeelden.

We zitten sowieso in een overgangperiode. De vergelijking met kleurentelevisie is op zich goed gevonden, maar klopt niet helemaal. Kleurentelevisie betekende ook een verrijking, maar men kon de basisprogramma's nog steeds zonder een dergelijk toestel bekijken. Vandaag is het zo dat de meeste digitaal uitgezonden programma's een verrijking inhouden. Soms worden die voor het eerst uitgezonden. Ik denk aan de Cultuurprijzen die werden uitgedeeld in Hasselt. Het programma werd uitgezonden achter de rode knop. Daarna was het opnieuw te bekijken op het open net.

Als men de zaak heel strikt interpreteert, dan denk ik dat dat een verarming betekent van het aanbod. Ik vraag wel dat de VRT heel duidelijk maakt wat hij bedoelt met verrijking van het aanbod. De tenniswedstrijd die integraal wordt uitgezonden, weliswaar voor een deel achter de rode knop, dat is misschien wel een verrijking van het totale aanbod. Misschien is het goed dat de VRT duidelijk maakt wat hij juist bedoelt. Want de pure, principiële toepassing van het principe houdt volgens mij helaas een verarming en geen verrijking van het aanbod in.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: We hebben hierover al gediscussieerd. De zaak zal nog aan bod komen. Het grote probleem is wat de definitie is. We moeten weten wat we willen. Ofwel zeggen we dat de VRT een extra digitaal kanaal mag en moet brengen, ofwel niet. Maar zoals de zaken nu staan, is er continu discussie. Dat blijkt ook uit de voorbeelden die hier werden gegeven.

Programmamakers en mensen uit de sector kunnen perfect zeggen wat verrijking is en wat niet. Het is een beetje vreemd dat de VRT daarmee speelt, maar dat zijn we gewoon. Ik kan een concreet voorbeeld geven. Ik verwijs naar het interview met de Fortisdirecteur op het analoge kanaal. Daarna werd daar dieper op ingegaan door meer rushes van het interview te monteren. Dat is verrijkte inhoud. Daar is ook geen discussie over. Dat is een surplus als mensen het volledige interview willen zien. In interactieve toepassingen met beeldregie kan men in bepaalde menu's bij Formule 1 zelf de camera-hoek kiezen. Dat is interactieve verrijkte inhoud.

Mijn zoontje verwacht dagelijks Kaatje van Ketnet+. Voor mij is dat een horizontale programmering, of dat nu gaat over een, twee of drie uur. Op dat ogenblik kijkt hij immers niet naar Nickelodeon, Nick Jr. Men is dan concurrentieel op die platformen bezig. Is dat verrijking? Neen, dat is dan weer een kanaal.

We kunnen daarover tot in de oneindigheid discussiëren. In eerste instantie moeten we een document van de omroep krijgen waarop staat wat voor de omroep verrijking is. Een team van deskundigen moet uitmaken wat wel en wat geen verrijking is. Eigenlijk hebben we hetzelfde verhaal bij de radio met DAB. Daar had men eveneens extra kanalen. De vraag was wat er dan moest gebeuren met dat digitaal platform.

De vraag is nu wat de VRT wel en niet mag. Dat moet heel duidelijk afgelijnd kunnen worden. Is het alleen maar verrijking en moet worden afgestapt van de programmerings-rasters? In dat geval is men bezig met extra televisiekanalen.

Er zijn evenveel mensen die het niet erg vinden dat een bepaalde sportwedstrijd die analoog wordt uitgezonden, wordt onderbroken. Dat is van alle tijden. Dat was ook vroeger het geval. Het heeft dan ook geen zin om de integrale uitzending van bepaalde evenementen op te leggen. Dat werd tot nu toe nooit gedaan omdat alle programmaties zo vol zitten dat er een keuze moet worden gemaakt. Is dat dan verrijking? Of is het geen verrijking en zetten we het op het extra kanaal van de VRT omdat de VRT toch een extra kanaal heeft? Daar moet een beslissing over genomen worden.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: We hebben deze discussie al vaker gevoerd. Ik sluit me aan bij de heer Decaluwe.

Het principe was: als de belastingsbetaler voor iets betaald heeft, mogen wij hem dat niet ontzeggen. Daar zijn we het allemaal over eens.

Na de unanieme goedkeuring van de resolutie zijn we terechtgekomen in een soort overgangperiode. We moeten misschien eens nadenken over de vraag hoe we dat wat ruimer kunnen definiëren. Hoeveel kijkers bereiken we niet als we de rode knop niet kunnen gebruiken?

Onze strengheid is misschien terecht ten aanzien van de belastingbetaler, maar we moeten ook realistisch zijn. De vraag is ook hoeveel mensen geen rode knop hebben.

Verder is er ook het verschil tussen verrijking en het nieuwe programma-aanbod. Als ik naar de eerste helft van het voetbal kijk, en ik krijg het tweede deel enkel als verrijking, dan is dat frustrerend. Hetzelfde geldt als ik enkel de goals te zien krijg in het gewone programma en de volledige uitzending via de rode knop.

De vraag is nu hoe wij verrijking precies gaan definiëren. We hebben altijd gezegd dat de VRT toonaangevend moet zijn en kansen moet scheppen. We mogen de VRT dan ook niet totaal muilkorven. Er moet eerlijke concurrentie zijn, en de belastingbetaler mag niet te lang op zijn honger blijven. Ik begrijp echter gedeeltelijk het argument van de heer Decaluwe. Bij alle technische vernieuwingen zijn er altijd mensen die voor een deel gefrustreerd achterblijven. Dat was ook zo met het antenne- en kabelverhaal. Toen kregen wij ook massa's reacties.

We moeten heel voorzichtig zijn met de formulering. Daarbij mogen we niemand muilkorven. Het mag geen verarming zijn, zoals de heer Stassen eerder al zei, maar het moet een fair verhaal blijven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik ben een grote fan van de rode knop omdat die veel mogelijkheden biedt voor televisiekijkers. De rode knop moet inderdaad een verrijking bieden. Als er een film is, kan er een interview met de maker van die film achter de rode knop zitten of een 'the making of' of wat dan ook. Dat zijn voor de hand liggende voorbeelden.

Dat dit soort verrijkte inhoud niet op het open net wordt getoond, is de aard van het ding zelf. Je moet een basis hebben vooraleer je een verrijking kunt hebben. Wij moeten daar eerlijk zijn met onszelf. Ik ben voor het principe dat wat met belastinggeld wordt betaald voor iedereen toegankelijk moet zijn, maar dat mag geen reden zijn om die verrijkte inhoud weg te duwen. Laat ons desnoods een grote campagne voeren om de rode knop aan iedereen te geven.

Mijnheer Decaluwe, de kost van de rode knop is minimaal. Die kost is zo beperkt dat mijn sociaal hart zegt dat

dit geen argument kan zijn om dit niet te doen. De kostprijs van digitaal televisiekijken is dezelfde als de kostprijs van analogo kijken, behalve de huurprijs voor het bakje.

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Dit is een merkwaardige discussie. U hebt voor een deel gelijk, maar in de praktijk hebt u helemaal geen gelijk. U weet ook dat het vooral de lagere sociale klassen zijn die in de problemen komen. Bij interactieve programma's stemmen zij telkens mee met de rode knop, maar op het einde van het verhaal hebben ze budgettaire problemen. We zien het nu al bij de OCMW's. Op zich kost het niets, maar het gebruik kost wel veel geld.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Wij zullen hier weer verwarring scheppen. De rode knop kost niets. Het gebruik van de rode knop kost geen geld. Het zijn uw abonnement en uw kastje die geld kosten.

Het is niet zo dat het voor de kijker niet meer kost. Het is wel een meerkost. Je betaalt niet alleen de huur of de aankoop van het kastje. Dat is nog betaalbaar. Maar je krijgt er nog een abonnement voor de kabel of voor digitale tv bij, en dat kost wel elke maand geld. Daarin heeft de heer Decaluwe gelijk.

Maar laat ons voorzichtig zijn: het is niet de rode knop die geld kost. We hebben dat hier al gezegd.

De heer Bart Caron: Tenzij ik slecht geïnformeerd ben, bestaat de meerkost van digitaal televisiekijken ten opzichte van analogo televisiekijken alleen uit de kostprijs voor de huur of de aankoop van het toestel.

Mijnheer Decaluwe, ik deel heel erg uw bekommernis. Het digitaal televisiekijken heeft op zich niets met de rode knop te maken. Digitale televisie is een interactief model, en dat biedt de gelegenheid om commerciële activiteiten te ontplooiën en dus, voor de kijker, om daarop in te spelen. De kijker kan kopen, stemmen, enzovoort.

Ik ben op een totaal ander maar vergelijkbaar vlak voorstander van het inbouwen van hogere drempels tegen het consumptieve gedrag van de kijker die over die mogelijkheden beschikt. De barrière mag wat groter zijn, zoals er ook voor kinderen allerlei systemen werden ingebouwd waarbij ouders een wachtwoord of paswoord moeten intikken om een bepaalde content toegankelijk te maken voor elke huiskamergenoot. Ik ben er tegen gekant dat er kredietlijnen kunnen worden geopend door niet-bancaire bedrijven. Dat mag echter geen reden zijn om de ontwikkeling as such tegen te houden.

Mijnheer Decaluwe, ik deel uw bekommernis volledig, maar het verbieden van de mogelijkheden zal het

probleem niet oplossen. Als je dit verbiedt, komen er andere exploitatiemiddelen op een andere manier, en dan komen we op hetzelfde uit. Laat ons meer drempels inbouwen, waardoor de aankoop van films of van wat dan ook, waarbij de factuur pas op het einde van de maand volgt, wordt bemoeilijkt. Laat ons de consument door middel van die drempels bewuster maken van zijn aankoopgedrag.

Ik wil niet dat de rode knop ertoe leidt dat moeilijkere televisie – en ik denk dan in eerste instantie aan cultuur – van de open zender verdwijnt en achter de rode knop terechtkomt. Dat is wel een gevaar. Het gevaar dreigt dat er op het open net enkel nog programma's komen met hoge kijkcijfers en dat alles wat een beetje moeilijk is naar de achterkant wordt geduwd. Ik wil dat het driesporenbeleid, waarnaar u verwijst, op een correcte manier wordt toegepast. Ook een moeilijkere documentaire of film of cultuurprogramma moet op het open net kunnen komen. Voor mij moet niet elke halve finale van de Koningin Elisabethwedstrijd op het open net komen, maar ik wil ook niet dat morgen de finale achter de rode knop verdwijnt. Je moet niet de hele Elisabethwedstrijd op het open net zetten, niet elke kijker is daarmee gediend. Je moet daar een evenwicht in bereiken. Dat moet voor cultuur, maar ook voor sport. Niet elke moeilijkere of kleinere sport mag vanzelfsprekend achter de rode knop verdwijnen. Bijzondere evenementen in die sporten mogen ook zichtbaar zijn op het open net.

Ik pleit ervoor om niet alleen de definiëring zuiver te houden, maar ook de motieven op basis waarvan men keuzes maakt. Wij moeten dat zo goed mogelijk omschrijven en met zo duidelijk mogelijke criteria omkaderen. Ik wil geen verdringingseffect. Ik wil niet dat moeilijkere zaken achter de rode knop worden verdrongen.

Als de rode knop vandaag voor twee derde van de bevolking niet toegankelijk is, moeten wij ervoor zorgen dat hij voor die twee derde wel toegankelijk is. Wij moeten niet de rode knop verbieden voor dat ene derde.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, ik wou toch ook nog graag reageren op de heer Decaluwe. Ik heb me gebaseerd op zijn tekst. We hebben inderdaad moeten vaststellen dat de VRT de mogelijkheden van de digitale televisie gebruikt om eigenlijk te zorgen voor een parallelle programmatie en eigenlijk zo zorgt voor nieuwe zenders. Op Eén valt dat eigenlijk nogal mee, maar op Canvas en zeker op Ketnet is dat wel het geval. Op Ketnet is er geen sprake van bijvoorbeeld een verlengde uitzending die achter de zogenaamde rode knop gaat, maar daar worden gewoon programma's gegeven die helemaal niet op het open net te zien zijn.

Bovendien stel ik vast dat het systeem van de rode knop heel wat wrevel veroorzaakt bij de mensen die nog niet zijn overgeschakeld naar digitale televisie. Heel vaak gaat het over oudere mensen. Mijn ouders, bijvoorbeeld, kijken iedere week naar Villa Politica. Het stoort hen dan ook mateloos dat, eens de zendtijd voor Villa Politica op het open net is verstreken, het programma verdwijnt achter de rode knop. Vaak komt dan de opmerking dat ze als belastingbetaler recht hebben op zo'n programma, op die informatie. Als ik dan als politicus zeg dat de politiek zich niet kan mengen in de programmatie van de VRT, dat zoiets de bevoegdheid is van de VRT zelf, wordt dat vaak niet zo goed begrepen. Ik denk dan ook dat het essentieel is dat er ter zake goede afspraken worden gemaakt over wat er achter de rode knop kan en wat niet en dat dit systeem ook goed wordt uitgelegd aan de kijker. Nu wordt dat niet altijd even goed begrepen en krijgt de openbare omroep op die manier een slechte naam.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de voorzitter, ik volg de redeneringen die zijn ontwikkeld, dat we in een overgangperiode zitten en dat er ook voor de definitie van verrijking verschillende invullingen kunnen zijn. Soms is uitbreiding ook een verrijking. Er zijn daarvan een paar voorbeelden gegeven.

We zitten in een overgangperiode. Geef het een beetje tijd en ruimte. Ik vind de vergelijking met de kleurentelevisie niet zo overtrokken. Elke vergelijking loop natuurlijk ergens mank, maar ik vind die niet zo overtrokken.

Men gaat er een beetje van uit, zoals het voorbeeld van de heer Marginet illustreert, dat, vanaf het moment dat er ergens een nieuw aanbod is of een nieuwe lijn wordt ontwikkeld, iedereen daar in zijn totaliteit recht op heeft. Vroeger was er geen uitzending vanuit het parlement, nu wel. Een deel in de programmatie en een deel dat achter de rode knop doorloopt. Waarom moet men zich dan ineens zorgen maken omdat men niet verder kan kijken, omdat men geen abonnement heeft?

Het gaat over een verrijking. Ofwel moeten we die de kans geven, ofwel komen we bijna op het punt dat, als niet iedereen het kan zien, het ook maar niet op televisie moet komen. Dat klopt ook niet meer. Het voorbeeld van de cultuurprijzen is gegeven. Die zitten achter de rode knop als ze worden uitgezonden. Nadien komen die onder een programmaformat op Eén of Canvas. Ik vind dat volledig legitiem, ook als het eerst achter de rode knop is en niet op het open net, ook als het niet door iedereen achter de rode knop bekeken kan worden. Dat is een verrijking van het aanbod, een uitbreiding, en nadien komt het in de programmatie. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Voor een deel is die rode knop ook een vrijplaats, waar men aan verrijking op verschillende manieren vorm

geeft. In deze discussie, gelet op de evolutie, de overgangperiode en het feit dat het aanbod altijd maar groeit – we worden overspoeld, en ik vind het verwonderlijk dat men zich nog altijd zorgen maakt dat men niet alles kan zien, want alles is niet te zien – moeten we opletten met een paar fetisjen.

Mijnheer Decaluwe, ik denk dat we moeten nuanceren dat alles eerst op het open net moet komen. *(Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe)*

Dat is een regel die we niet voor alles en altijd kunnen aanhouden. Laten we zelfs in een overgangperiode over voortschrijdend inzicht spreken, maar dat is niet altijd vol te houden. Ik heb nog verder nagedacht over de discussie over Flikken. Dat is niet aan te houden en het is ook niet altijd nodig. Dat heeft ook te maken met de gulzigheid dat iedereen alles direct moet zien. Als er mensen zijn die willen betalen om iets een maand voordien te zien, kan mij dat niet schelen. Laat ze doen. Misschien past dat zelfs in een businessmodel van bepaalde productiehuisen.

De heer Carl Decaluwe: Dan is er binnen tien jaar geen openbare omroep meer. Dan is het principe van de openbare omroep voorbij.

De heer Jo Vermeulen: Daarom zeg ik juist dat het geen fetisj mag zijn, want in een aantal omstandigheden is het correct. Het zou, ik zeg maar iets, toch fantastisch zijn als we de Oscaruitreiking rechtstreeks kunnen volgen, ook voor die op het open net is geweest. Laat die 's nachts lopen achter de rode knop. Dat is vergelijkbaar met de cultuurprijzen. Dan komt het de avond erna in een programmaformat op open net. Verrijkt aanbod kan breder zijn dan een connectie met een bestaand programma.

We moeten ook voor een tweede fetisj opletten. Er is een uitbreiding van het aanbod, maar we mogen absoluut niet komen tot het punt dat, als dit aanbod niet voor iedereen te zien is, het voor niemand te zien mag zijn. Ik denk dat dat absoluut niet juist is.

De heer Dany Vandenbossche: Ik wou nog kort reageren, want met die rode knop ben ik een tijdje zoet geweest.

Ik vind dat er een beetje spraakverwarring is. De vraag die ik me altijd heb gesteld, is wat men achter de rode knop steekt en geen verband houdt met verrijking. Dan moet men definiëren wat verrijking is. Ik dacht dat men bij de voorstelling bij de VRT enkele maanden geleden heeft gezegd dat alles in post- en preview voor iedereen te zien is, wat niets met de verrijking heeft te maken. Ik dacht dat dat de afspraak was.

Ik merk alleen maar op – dat is mijn voornaamste bezwaar tegen de wijze waarop dit verloopt – dat het eigenlijk te

maken heeft met de communicatie naar de kijker. Ik vind dat die zeer onduidelijk is. Er staat: “Druk op de rode knop.” Voor sommigen is het absoluut niet nodig om op die rode knop te drukken. De kijkers via DVBT-T ontvangen Canvas+ en Ketnet+ gewoon op een kanaal. Ik zou graag hebben dat de VRT daarover eens klaar en duidelijk communiceert naar de kijker. Dat kan toch niet zo moeilijk zijn.

Minister-president Kris Peeters: Collega’s, samen met de heer Decaluwe betreur ik dat we dit debat hier opnieuw moeten voeren. We hebben dat in het verleden al gedaan, naar aanleiding van een vraag van u, mijnheer Vandenbossche.

Er bestaat nog altijd onduidelijkheid. Mensen kijken bijvoorbeeld naar een sportwedstrijd. Opeens wordt gezegd: “Schakel nu over op de rode knop.” En sommigen kunnen niet meer kijken. Bij veel mensen leeft de gedachte dat de VRT een openbare omroep is en ze er dus voor hebben betaald. Opeens wordt een programma afgebroken en is het gedaan. Vroeger gebeurde dat ook als een bepaalde tennismatch bijvoorbeeld te lang duurde. Maar dan had men niet het gevoel dat men nog verder had kunnen kijken als men een rode knop had, terwijl het gedaan is als men die niet heeft. Ik begrijp zeer goed dat er wrevel is bij die kijkers.

Een derde van de kijkers heeft zo’n knop en kan dus naar die programma’s kijken, twee derde niet. Dat neemt wel toe. We zitten in een overgangperiode.

Ik heb van de VRT hetzelfde antwoord gekregen als de man die u citeert, mijnheer Decaluwe. Verwijzen naar de introductie van de televisie en naar zwart-wit vind ik bij de haren getrokken. De VRT wil zeggen dat het processen zijn die moeten groeien. Maar dat is nog iets anders dan dat in deze tijd vergelijken met de start van de televisie. Mensen kunnen kijken. Ze hebben een televisie. Ze zijn naar iets aan het kijken, en opeens stopt dat omdat ze op de rode knop moeten kunnen drukken. Ik ben me er heel goed van bewust dat dat leidt tot onnodige wrevel, tot reacties en ook tot discussies hier.

Het Vlaams Parlement stond volledig achter die digitale televisie. We hebben aan de VRT gezegd dat die ervoor moest gaan. We moeten in de spits lopen. De VRT heeft dat godzijdank ook ter harte genomen, maar zit wel met een probleem. Het kan een probleem in de overgang zijn, maar het moet toch met heel veel zorg bekeken worden.

In artikel 6 van de beheersovereenkomst staat die verrijking gedefinieerd. Hiermee worden “de digitale diensten bedoeld die meegestuurd worden met het aanbod en die een betere service, toegevoegde waarde of beleving en extra comfort bieden aan de mediagebruiker.”

Mijnheer Decaluwe, de situaties die u aanhaalt – iemand is aan het kijken en opeens wordt het programma stopgezet

en moet die persoon drukken op de rode knop – zijn niet goed. Ik heb deze ochtend met Dirk Wauters, gedelegeerd bestuurder van de VRT, gebeld om te zeggen dat ik als bevoegde minister in dit parlement en in deze commissie niet meer de discussie wil hebben die vandaag gevoerd wordt.

Mijnheer Vandenbossche, u hebt gelijk. Dit moet worden uitgeklaard. Men moet duidelijk definiëren wat men onder die ‘verrijking’ verstaat, op basis van artikel 6 van de beheersovereenkomst. Ik zal meer tekst en uitleg vragen zodat het debat in alle transparantie en alle duidelijkheid kan worden beëindigd en zodat de kijkers bijkomende communicatie krijgen. Wat is verrijking? Als je een programma laat doorlopen achter de rode knop, zit de verrijking in het feit dat je verder kunt kijken.

In artikel 6 zijn bepaalde zaken uitgeklaard, maar het moet nog beter. Het is noodzakelijk dat in alle duidelijkheid te formuleren en dat hier ook te communiceren zodat we de discussie over de rode knop en de verrijking kunnen afsluiten. Dat vereist dat de VRT meer duidelijkheid geeft. Ik zal dat zeer dringend en met de nodige aandacht de volgende dagen tot een eind brengen.

De heer Carl Decaluwe: Ik ben ook geen vragende partij om telkens te discussiëren. Ik stel vast uit de reacties van bepaalde collega’s dat men graag bedrogen wordt.

De heer Stassen heeft voor een stuk gelijk voor wat het voorbeeld van het volleybal betreft: vroeger zag men er niets van, nu toch al één of twee sets ... Maar, vroeger was het ook zo dat in het geval van een tennismatch, de programmering constant werd aangepast aan de wedstrijden en niet omgekeerd! Is het een verrijking als men enkel begint met een uitzending en de abonnee daarna dwingt om over te schakelen? Dat werd helemaal nooit zo voorgesteld door de VRT.

Als men in de boekjes kijkt naar de programma-aankondigingen, worden al die “+’en” voorgesteld als aparte kanalen. Ook op de websites, bijvoorbeeld van Ketnet, is dat het geval. (*Opmerkingen van de heer Jos Stassen*)

Ik ben blij, mijnheer Stassen, dat u dit bevestigt. Het staat haaks op de bepalingen van het regeerakkoord, want een extra kanaal vergt een beslissing van de Vlaamse Regering, en die is er bij mijn weten nooit geweest. We zitten dus in een compleet onduidelijke situatie.

Mijnheer de minister-president, ik stel enkel vast dat de VRT steeds meer achter de rode knop begint te doen in allerhande culturele programma’s. We zijn er zelf getuige van geweest tijdens een bezoek van de commissie voor Media, dat Alfacam al die zaken die de VRT steeds meer achter de rode knop steekt, in een algemeen kanaal op een open zender zal steken. Dit is

gewoon een nuchtere, harde vaststelling: een openbare omroep die een specifieke opdracht heeft, stopt steeds meer achter de rode knop onder het mom van verrijking – en daarmee kan ik niet akkoord gaan – en een commerciële zender die zaken, wat wij in feite vragen inzake kleinere sporten en inzake cultuur, in een open net brengt. Dit is een merkwaardige vaststelling. Als de VRT zo voortdoet en aan hetzelfde tempo, dan zeg ik u dat de omroep zichzelf overbodig maakt – laten we de notulen over tien jaar maar eens herlezen – en dat zou ik echt spijtig vinden. Dit is een gemiste kans.

De VRT weet wel wat wij min of meer willen, en de heer Stassen heeft gelijk dat we in een overgangperiode zitten en dat de definitie van ‘verrijking’ moet worden bijgestuurd in functie van de noden, maar de oorspronkelijke doelstelling was iets anders en ook de huidige doelstelling in verband met verrijking, is iets anders. Als men systematisch probeert om een extra programmering te krijgen, iets wat de websites en de blaadjes bevestigen, dan is dat niet wat dit parlement, wat de beheersovereenkomst en wat het regeerakkoord vragen.

Wie dat blijft verdedigen en probeert goed te praten, wil graag bedrogen worden, maar ik niet. We moeten de moed hebben om dingen ernstig bij te sturen. Wat we hier hebben goedgekeurd, moeten we desnoods aanpassen. We worden blijkbaar graag bedrogen en we praten graag mee “met de mond van de media” opdat we dan goed zouden liggen bij de media, maar dat kunnen we vergeten, want de VRT heeft er altijd al de kantjes afgereden en zal dat blijven doen. Dat is natuurlijk voor een deel onze eigen fout, want we hebben de commercialisering in de beheersovereenkomst gewerkt, maar we moeten dit, met het oog op de toekomst, op de ene of de ander manier bijsturen.

Mijnheer de minister-president, ik ben tevreden met het antwoord: er moet iets veranderen en er zal iets veranderen en u zult in overleg met de VRT de definitie van ‘verrijkte inhoud’ op een correcte manier proberen weer te geven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik ben het eens met de noodzakelijke definiëring en met de bepaling waarover het moet gaan, maar mijnheer Decaluwe, u wilt me toch niet vertellen dat de CrossCup veldlopen morgen een zo begeerde prijs zal zijn dat allerlei zenders klaarstaan om die wedstrijd op te nemen en uit te zenden op een open net? Is het dan geen verrijking voor de liefhebber van atletiek dat ze die CrossCup kunnen zien achter de rode knop? Dit is een simpele vraag.

De heer Carl Decaluwe: Dit is compleet naast de kwestie. We vragen al tientallen jaren aan de VRT dat inspanningen

worden gedaan om ook kleinere sporten op het open net te tonen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Een goede mix bestaat erin dat men samenvattingen krijgt van sportprogramma's en dat de liefhebbers een langere uitzending kunnen zien.

Ik rond af, ik wil hier niet in een theoretische discussie vervallen, maar vroeger werd er altijd over geklaagd dat de kinderprogramma's plaats moesten ruimen voor rechtstreeks uitgezonden sportmanifestaties. Dat soort dingen kunnen we nu overbruggen. Is dat dan geen verrijking, want nu kunnen de kinderen hun programma wel gewoon op het open net zien?

Ik ben het er wel mee eens dat we een afbakening en een definitie moeten maken van het begrip ‘verrijking’. We moeten het aantal zenders niet tot in het oneindige laten toenemen, de uitzendingen moeten aansluiten bij een aantal maatschappelijke behoeften en bij dingen die gebeuren in de samenleving, want dat is verrijking.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: We zijn het over twee zaken eens: dat dit een overgangperiode is en dat er een verduidelijking moet komen van de VRT over wat er wordt bedoeld. Over de inhoud van ‘verrijking’ kunnen we sowieso in debat blijven treden. Het idee dat er geen kanalen bij mogen komen zonder toelating van de Vlaamse Regering, staat inderdaad in het regeerakkoord, maar zelfs al zendt de VRT maar één programma per week uit als verrijking, bijvoorbeeld bij een uitzending over Johnny Cash, dan moet men in de kranten toch een apart vakje maken voor Canvas + met het uur en de inhoud van de uitzending. Het is dan een soort kanaal. Een definitie daarvan geven, blijft heel moeilijk, want eenmaal men een aantal zaken programmeert en daarover een mededeling doet op andere kanalen, gaat het al om een extra kanaal, ook als is er maar sprake van een halfuur per dag pure verrijking.

Ik vraag nogmaals dat er verduidelijking komt van de VRT over wat de omroep precies doet. Ik verzeker u dat terwijl vroeger de antennekijkers de uitzondering waren, binnenkort de pure kabelkijkers zonder digitale mogelijkheid, de uitzondering zullen zijn. Dat zal niet zo lang meer duren en dan is deze discussie hopelijk voorbij.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jos Vermeulen: Ik heb twee korte bedenkingen. Ik wil in de eerste plaats even verwijzen naar de vele discussies die er vroeger waren toen tennis of andere sportwedstrijden de andere programmering om zeep hielpen: het kot was toen telkens weer te klein.

Nu zitten we met een programmering die voor een stuk beschermd is en er zijn nieuwe technische mogelijkheden om ook de andere wedstrijden en dergelijke voluit te tonen – ik denk dat dat goed is.

Er is al een paar maal naar verwezen: de kijker zal daar nog in moeten groeien. In die zin vind ik de vergelijking met vroegere periodes wel oké. Ik herinner me een zeer flauw mopje uit de beginjaren van de televisie. Grootmoeder zit met de kleinkinderen tv te kijken. Op een bepaald ogenblik zegt ze: “Kom, we zetten de tv uit, dan kunnen die mensen ook gaan eten.” Ze had totaal geen idee hoe tv werkte. Ook vandaag hebben een aantal mensen totaal geen idee van het belang, de zin of de mogelijkheden van de rode knop, of van de invloed die dat heeft op de programmering en dergelijke. We moeten de kijker ter zake wat tijd geven en ons niet telkens laten opjagen door kijkers die vinden dat ze gepakt zijn.

De heer Decaluwe stelt dat de VRT er de kantjes afloopt. Neen, ik vind dat de VRT net de grenzen waarmee ze te maken heeft, met de nieuwe technologie, de nieuwe mogelijkheden en de nieuwe programmeringsaanpak, aan het ontwikkelen is. Daar zijn uiteraard discussies over, maar dat is niet de kantjes eraf lopen. De VRT bekijkt, met de nieuwe mogelijkheden en de kaders die er zijn, hoe het zinvol programmering kan organiseren op Eén, Canvas en op het verrijkte aanbod.

De voorzitter: Mevrouw Hermans heeft het woord.

Mevrouw Margriet Hermans: Ik heb het daarnet al even opgemerkt: we mogen niet vergeten dat we de VRT de opdracht hebben gegeven zo veel mogelijk te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn van het nieuwe medialandschap. We vragen de VRT om de nieuwe mediatoeepassingen aan te moedigen.

We moeten ernstig nadenken over het uitbreiden van het aantal netten. We mogen daar niet bekrompen in zijn. Dat moet mogelijk zijn, maar de heer Decaluwe heeft gelijk als hij stelt dat dit niet kan zonder de goedkeuring van de regering of het parlement. Daar ben ik het ook volledig mee eens. Ik wil dit echter niet beperken: hoe meer tv er kan worden gemaakt, des te beter het is voor de creatieve mensen en voor iedereen.

Sinds kort heb ik dat kastje bij me thuis in mijn slaapkamer, want wegens tijdsgebrek is dat de enige plaats waar ik tv kijk. Eerst had ik daar gewoon kabeltelevisie, maar mijn ongelooflijk ingenieuze broer heeft dat kastje verplaatst. Nu zie ik dat ik daar inderdaad Eén+ en Canvas+ heb. Ik vraag me af in welke mate dat allemaal nog legaal is. Die zenders kunnen immers niet via de kabel worden ontvangen, maar wel via het digikastje. *(Opmerkingen)*

Dat is de essentie. Daar wil ik net toe komen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik citeer: “De VRT kan slechts overgaan tot de ontdebbling van haar tv- of radionetten, zowel analoog als digitaal, voor zover hiertoe voorafgaandelijk de beheersovereenkomst wordt aangepast.” Ik vermoed dat die tekst in uw geheugen gegrift staat: die staat in het regeerakkoord.

Bij de lancering van Canvas+ verspreidde de VRT een persbericht: “Canvas+ maakt vaste afspraken met de kijker, zowel in programmering als in duur van de uitzendingen. Canvas+ is een gratis lineaire aanvulling bij Canvas in het digitale basisaanbod van de operatoren.”

Dan is er Ketnet+. Ik citeer: “Ketnet+ biedt tijdens een beperkt aantal uren per dag als service voor Ketnet-kijkers en ouders elke avond tussen 18 en 20 uur en tijdens weekends programma’s aan.” Dat wordt dus altijd aangeboden in een programmering, voor een doelgroep van zes tot twaalf jaar, die op die uren niet kan worden bereikt. Dat is dus een kanaal.

Ik verwijs ook naar de aanbiedingen van de operatoren, van de distributeurs. Daar staan namelijk de Nederlandstalige algemene zenders in de pakketten. Dan gaat het onder meer over Eén+, Canvas+, Ketnet+, die gratis in het aanbod zitten. Dat zijn dus extra kanalen.

Mijnheer de minister-president, ik kan zo doorgaan, maar ik meen dat er geen discussie over bestaat. Dit zijn gewoon extra kanalen. Dit is in strijd met de letter van mijn eerste citaat. Het gaat over extra televisiekanalen. Zo kan men vanavond om 18 uur naar Bumba kijken. Om 18.05 uur is er Pocoyo, vervolgens Charlie en Lola, Mickey Mouse in het Disney Festival, Strawberry Shortcake en Kabaal in de stal. Dan is er Wizzy en Woppy, Hopla, Musti, Draakje, Bumba en Nouky & zijn vrienden. Dat gebeurt elke dag. Dan moet men eens beweren dat dit geen extra kanaal is. Dit is toch gewoon in strijd met wat hier is beslist. Het is beslist door de meerderheid, niet door mij. Ofwel laten we dit toe, en dan zitten we terug bij het begin van het verhaal, ofwel laten we het niet toe. Hier is geen sprake meer van een verrijkte inhoud. Op de website van Ketnet+ staat zowel de analoge als de digitale programmering van voormiddag en namiddag, punt.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Decaluwe werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Platte-landsbeleid, over de rol van de VRT bij verschillende incidenten met de Joodse gemeenschap

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, dit is enerzijds enigszins vijgen na Pasen. Anderzijds is het ook niet zlecht dat we deze zaak zo met enige afstand en dus misschien met meer sereniteit kunnen bespreken. Ik ben er op zich dus niet rouwig om dat ik de vraag nu pas kan stellen. We weten allemaal wat de aanleiding is voor mijn interpellatie, namelijk het filmpje van Man bij Hond van enkele weken geleden waarin een aantal mensen en instellingen worden opgesomd waarop de Joden nog niet boos zijn.

Dit is jammer genoeg geen alleenstaand geval. Er waren een aantal andere incidenten. Ik wil ze zo neutraal omschrijven, want ik zal mijn best doen om in deze interpellatie de juiste toon te vinden en te houden. Er is sprake geweest van een aantal incidenten over zaken die op de VRT werden vertoond. Ze werden althans als incidenten gepercipieerd door de Joodse gemeenschap. Ik verwijs ook naar het programma van Jeroen Meus, dat, als ik het goed heb begrepen, de voorbije weken eveneens al over de tongen is gegaan in deze commissie.

Ik wil geen pleidooi houden in welke richting dan ook, maar het is opvallend dat vier van de vijf genoemde incidenten dateren van voor het conflict in Gaza. Men zou kunnen denken dat daardoor de gevoeligheid groter wordt, wat ook zo is, maar blijkbaar waren een aantal dingen ervoor gebeurd, los van de oorlogstoestand in Gaza.

Het is een moeilijke problematiek. We zullen maar niet verwijzen naar de weblogbijdrage van een Vlaams minister, onder het motto: in het huis van de gehangene praat men niet over de koord. Dat debat ligt nu achter ons. Het probleem bevindt zich duidelijk op de grens tussen vrije meningsuiting en gevoeligheden bij burgers of bevolkingsgroepen, maar ook op het raakvlak – en nu wordt het wel zeer delicaat – tussen moraliteit, geschiedenis en actuele gebeurtenissen over heel de wereld. Of humor gepast is in bepaalde omstandigheden, is heel subjectief en niet in regels te vatten en dus is het voor ons als overheid moeilijk om daar uitspraken over te doen.

Anderzijds is er nog altijd een relatie tussen de openbare zender en de Vlaamse overheid en we nemen daarbij graag de term ‘primaat van de politiek’ in de mond. Dus is het normaal dat ik de bevoegde minister hierover kan interpellieren. We mogen immers aannemen – dat is een zeer breed begrip – dat hij over de grenzen van het

welvoeglijke mee waakt. Ik zeg ‘mee’, want ik ben me uiteraard bewust van de beheersovereenkomst. Ik stel die ook helemaal niet in vraag. De beheersovereenkomst voorziet in een sterke redactionele autonomie voor de VRT. Dat hoort zo, daar wil ik niet de minste twijfel over laten bestaan. Ik wil wel als individueel politicus mijn bezorgdheid tonen over bepaalde evoluties, want politici mogen dat natuurlijk. Ik acht het nuttig om te onderstrepen dat ik in dezen noch tot de Joodse, noch tot de Palestijnse lobby behoor. Men zou immers kunnen denken dat mijn interpellatie vanuit een bepaalde hoek komt en dat men dat ook zo moet begrijpen. Ik heb het eerder over bepaalde zaken die op tv en in de maatschappij gebeuren en die daardoor tot soms onnodige spanningen aanleiding geven.

Het filmpje was wellicht ironisch bedoeld. Zelf – maar dat is zeer subjectief – had ik een aantal problemen met de archetypische beelden van Joden zoals we ze in de jaren dertig kenden. Ik wik mijn woorden, maar er zaten een aantal gemonteerde beelden tussen waar ik de meerwaarde niet onmiddellijk van in zag. De ironie werd duidelijk niet zo begrepen door delen van de betrokken bevolking. We kennen de Joodse gemeenschap allemaal toch een beetje. Enerzijds zegt men dat ze lange tenen hebben maar anderzijds ken ik niet zoveel bevolkingsgroepen die zo goed met zelfspot kunnen omgaan. Ik wil het dus niet eenzijdig interpreteren. De Joden hebben natuurlijk een specifieke geschiedenis, al tweeduizend jaar lang, met de Holocaust als culminatiepunt. Ik trap misschien een aantal open deuren in, maar het is toch belangrijk dat we in het achterhoofd houden dat vervolgingen op basis van etnie en geloofsovertuiging deze groep niet vreemd zijn. Daarbij komt het aanslepende conflict tussen Israël en Palestina in de Gazastrook.

Welke effecten heeft dat op onze samenleving, specifiek in de Antwerpse en iets minder in de Brusselse context? Daar zijn de feiten op scherp gesteld, waarbij we duidelijk merken dat dit alles, ook het conflict in Gaza zelf, een klimaat creëert waarbij criminele feiten en vandalenstreken gericht tegen de Antwerpse Joodse gemeenschap frequenter voorkomen dan nog niet zo lang geleden – dat mogen we niet onder stoelen of banken steken.

In die zin is het niet abnormaal dat deze bevolkingsgroep of belangrijke vertolkers ervan – hoewel we moeten opletten met veralgemeningen – zich storen aan deze feiten. Ik ben ervan overtuigd dat de VRT geen antisemitische bedoelingen heeft, maar ik vraag me af of de nodige voorzichtigheid aan de dag gelegd wordt. Het is volgens mij niet de rol van de openbare omroep om een conflict met welke bevolkingsgroep, etnie of religie dan ook, te voeden. Vandaag geef ik een gevoeligheid weer die ik oppik bij de Joodse

gemeenschap in Antwerpen, maar dit moet ook gelden aanzien van andere groepen in de maatschappij.

We zijn nu in een situatie van wederzijds onbegrip verzeild geraakt. Dat is jammer. Enerzijds is er de vrije meningsuiting, anderzijds is er bij de Joodse gemeenschap een waakzaamheid die we ook kunnen begrijpen. Zoals gewoonlijk in conflicten, kan enkel de dialoog een uitkomst brengen.

Ik pleit niet voor censuur en zelfs niet voor zelfcensuur. Ik ga de discussie van de deontologische commissie niet mee in het debat brengen. Ik pleit wel voor voorzichtigheid. De vrije meningsuiting bereikt namelijk een grens wanneer men anderen doelbewust kwetst, maar dat laat ik hier in het midden want ik heb daar geen enkele aanwijzing of bewijs voor. De zaak is al geagendeerd op de raad van bestuur van 9 februari, maar mijn tekst is ingediend voor die datum. Ik heb begrepen dat er een bepaalde reflectie in de openbare omroep over dergelijke zaken zal plaatsvinden, en ik kan me daar in terugvinden.

Mijnheer de minister-president, welk standpunt neemt u zelf in dit dossier in? Is het niet aangewezen dat u, met uw gezag als minister-president en vanuit uw functionele bevoegdheid voor de media, hierover een gesprek zou hebben met de VRT om deze bezorgdheid, voor zover men zou kunnen denken dat die door meer mensen gedeeld wordt, mee te delen aan de VRT? Meer vraag ik niet. Misschien hebt u ondertussen al stappen in die richting gezet, en dan hoor ik dat graag.

De voorzitter: De heer Vermeulen heeft het woord.

De heer Jo Vermeulen: Mijnheer de voorzitter, net als de interpellant wil ik deze zaak met enige sereniteit bekijken. Het is goed om dit op een terughoudende manier te bekijken.

We moeten vaststellen dat de nervositeit toeneemt op alle fronten. Soms wordt die door de eigen geschiedenis bepaald, soms door internationale gebeurtenissen – er is naar Gaza verwezen –, soms door naderende verkiezingen, soms door economische onzekerheden. Ieder voor zich mag een lijn trekken of het nu toelaatbaar is of niet, maar men wil die lijn ongelooflijk snel veralgemenen, namelijk dat dat het algemene welbevinden moet zijn.

Wat mij betreft was de forelaffaire erover. Laat men dat dan bespreken. Andere zaken, zoals dit, waren er absoluut niet over.

Niet nieuw in de gemediatiseerde maatschappij is dat elk klein incident of elke kleine reactie van een of andere groep, direct een megafoon voor zich krijgt en in alle media wordt opgenomen. Het brengt een soort sneeuwbal-effect teweeg, waarbij op den duur iedereen zich in

elk duidingsprogramma moet uitspreken over die gebeurtenis of dat incident.

Ik kom tot de grond van deze specifieke zaak. Ik heb toevallig het filmpje in kwestie gezien op tv, en ik vond het ongelooflijk geestig, zoals er ook ongelooflijk geestige dingen zijn gemaakt over Limburgers, over Schotten enzovoort. We kennen allemaal de moppen over de Belg, de Fransman en de Duitser. Die zijn allemaal gebaseerd op clichés die compleet overdreven en vereenvoudigd worden.

Dat heeft niets te maken met vrije meningsuiting, collega's, maar met het al dan niet omgaan met humor. Geert Hoste, of je dat nu humor vindt of niet, jaagt het koningshuis erdoor tegen een nauwelijks te volgen tempo. Dat is allemaal gebaseerd op clichés over koningshuizen. Is dat vrije meningsuiting? Neen, dat is humor, of in sommige gevallen geen humor.

Ik geloof ook niet dat dit op één groep toe te spitsen is. Een tijdje geleden was er het gedoe rond de Mohammed-cartoons, en zo zijn er tal van voorbeelden. Ik heb alleen de indruk dat dit soort nervositeit is toegenomen.

De gesprekken met de VRT daarover zijn absoluut oorbaar, zij het in dezen niet vanuit een vermanende of controlerende functie, maar vanuit een relatie van vertrouwen. De VRT is immers ook bedacht op dergelijke zaken. We mogen niet in een situatie terechtkomen waarbij elke programmadirecteur of programmamaker verkrampd raakt en zich voortdurend moet afvragen of iets kan of niet, want bij elk programmavoorstel zal er wel iemand zijn die het er moeilijk mee heeft.

Laat de VRT dat zelf regelen, met de middelen die hij heeft. Zijn er zaken die over de schreef gaan, dan zijn er voldoende klachtenmogelijkheden en klachtenbureaus – zowel binnen als buiten de VRM – om dat te kanaliseren. Dat moet niet telkens leiden tot de verzuuchting 'de VRT is weer bezig'. In de loop der tijden zijn er altijd groepen geweest die het zagezegd altijd gedaan hebben: de Kerk, de politiek, de openbare omroep. We moeten daarvoor opletten. De VRT staat nu eenmaal op een heel kwetsbare plaats. Alles wordt bekeken en becommentarieerd. Maar ik vind dat het nu te snel escaleert.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, in Antwerpen hebben we dit debat met nog iets meer aandacht gevoerd, vanwege de gevoeligheden daar.

Ik heb het altijd moeilijk met discussies over inhoudelijke toestanden. Ik ga altijd op mijn achterste poten staan wanneer de politiek zich daarmee wil mengen.

Over humor kun je lang discussiëren. In deze kwestie ging het om een cocktail van het Gazaconflict in combinatie met het feit dat de Joden in Antwerpen de joker toegeschoven kregen.

Iedereen heeft recht op lange tenen. Als de Joodse gemeenschap vindt dat dit geen humor is, is dat hun recht. Ik vind het niet erg dat ze lange tenen hebben. Ik vind zelfs dat ze nog braaf zijn gebleven tot nu toe, als je ziet tot wat humor in het verleden heeft geleid bij de moslims. Dat was nog iets anders. De Joden zijn braaf gebleven en hebben gereageerd per brief.

Ik heb over deze kwestie een debat gevoerd met de heer Freilich, hoofdredacteur van Joods Actueel, en ik kon hem op sommige punten wel volgen. Hij zei bijvoorbeeld: “Voor mijn part mogen jullie lachen met de Joden, met een rabbijn, met onze klederdracht of wat dan ook. Maar waarom moet die Holocaust er altijd bij betrokken worden? Dat kwetst ons.” Daar ligt de essentie van de hele heisa. Een aantal Joodse families hebben gezegd dat ze dat kwetsend vonden. En daarop is de hele discussie ontstaan.

Maar om dan via de raad van bestuur van de openbare omroep, de minister van Media en andere politieke organen te vragen of men het bij de VRT grappig vindt om met de Joden te lachen terwijl er een conflict bezig is in Gaza? Ik vind niet dat we ons in die discussie mogen mengen, want dan zet je de deur open. Dan zal de volgende keer een andere gemeenschap reageren en vragen dat er opnieuw wordt ingegrepen. Daar mogen we niet aan beginnen. Ik wil gerust discussiëren over bepaalde grenzen, over smaak, over wat goede humor is en wat niet, maar we zullen geen sluitende regelgeving of definitie vinden om te voorkomen dat men soms uit de bocht gaat.

Persoonlijk vind ik dat de timing in dit geval heel slecht was. Ze zijn beginnen te lachen met de Joden op een moment dat iedereen op de vuist ging in de Gazastrook. Meer ga ik daar niet over zeggen.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, iedereen heeft recht op een mening en op zijn eigen verontwaardiging. Het is ook niet aan mij besteed om te oordelen over wat humor is en wat niet. Dat is een persoonlijke zaak.

Ik begrijp dat er in de Antwerpse gemeenteraad andere gevoeligheden meespelen dan in deze commissie, waar beleidsmensen een aantal uitspraken moeten doen over het mediabeleid in het algemeen en het beleid van de VRT in het bijzonder. En dan weet u dat ik erbij blijf dat het zeer moeilijk is om uitspraken te doen over de

programmering. De leden van deze commissie weten dat goed genoeg.

Hetzelfde geldt voor de mensen van de raad van bestuur van de VRT. Ik heb dat gezegd over het 'forel-incident'. Ik vond niet dat de raad van bestuur toen had moeten ingrijpen. Guy Peeters heeft trouwens gezegd dat hij misschien te ver was gegaan. Met alle respect voor de heer Marinower, maar hij had dat niet mogen doen. Hij zit in de raad van bestuur van de VRT. Hij heeft een andere opdracht dan iemand die de – waarschijnlijk terechte – verontwaardigde mening geeft van de Joodse gemeenschap. Hij zit in een andere positie. Dat maakt het juist zo gevoelig. Daarom vind ik het ook zo moeilijk om daar in het algemeen over te spreken. Het is aan de VRT om daar een goed antwoord op te geven. En als de VRT dat soort zaken goed aanpakt, dan zullen er minder incidenten zijn. Als ze dat niet doet, dan ontstaat er op termijn een groot probleem. En de incidenten mogen niet toenemen.

Ik roep de leden van deze commissie op dezelfde terughoudendheid als vroeger aan de dag te leggen ten opzichte van de programmering.

De heer Dany Vandenbossche: Gisteren heb ik een vraag ingediend over de taak en de rol van de deontologische commissie. Het gaat om meer dan een fait divers. De vraag is wat die deontologische commissie zal doen en waarvoor ze dient, ongeacht de opmerking van een gemeenschap die zich blijkbaar erg heeft gestoord over wat op de VRT is vertoond. De echte vraag moet zijn wat er in de toekomst gebeurt met die nieuwe commissie.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ik kan zeer kort zijn. De raad van bestuur en het directiecomité van de VRT heeft hierover zelf gecommuniceerd, namelijk op 9 februari. U kent de inhoud van dat communiqué. Er staat dat “de voorbije maanden verschillende programma's (...) ervoor gezorgd hebben dat sommige segmenten van de samenleving zich gekwetst voelen. De Raad wenst uiteraard niet te raken aan de programmatorische invulling.”

De basis is artikel 7 van de beheersovereenkomst. We moeten ons daaraan houden. De raad van bestuur herinnert aan de missie en waarden die de VRT zichzelf heeft opgelegd: het nastreven van kwaliteit, goede smaak, respectvol omgaan met alle middelen die de gemeenschap ter beschikking stelt en – niet het minst – bijdragen tot de cohesie binnen die gemeenschap. De raad vraagt aan de directie van de VRT dat er binnen de omroep een reflectie zou plaatsvinden over het invullen van deze maatschappelijke opdracht. Deze reflectie moet zich inschrijven in de bevordering van

tolerantie en moet evalueren of men soms, ongewild, bijdraagt tot een sfeer die tot onverdraagzaamheid kan leiden. Deze communicatie geeft een antwoord op een aantal vragen die hier werden gesteld.

De VRT heeft me ook nog het volgende laten weten: “De openbare omroep wenst wel zijn unieke positie ten aanzien van de Vlaamse samenleving te benadrukken. De openbare omroep stelt autonoom zijn programma-aanbod en uitzendschema vast (artikel 7 van de media-decreten). De VRT heeft ook een code rond humor en satire die past binnen de deontologische code van de VRT. De VRT-directie is zich bewust van zijn maatschappelijke rol en zal hierover blijvend reflecteren samen met de raad van bestuur.” Mijnheer Gatz, dat is duidelijk.

Mijnheer de voorzitter, de VRT werkt nu aan een deontologische commissie. De samenstelling en opdracht van deze commissie zal geregeld worden in deontologische code voor alle programmamedewerkers. De huidige deontologische regels voor programmamakers worden momenteel opgelijst, waar nodig verfijnd, en gestroomlijnd in een deontologische code. Deze oefening gebeurt in nauw overleg met de programmamakers aan de hand van een grondig overleg in workshops. Na de voltooiing van de deontologische code kan het deontologisch kader geacht worden gekend te zijn voor iedereen, en kan de deontologische commissie in werking treden.

Ik wil me daar, als bevoegde minister, niet verder in mengen. Ik hoop dat de communicatie van de raad van bestuur en van de directie duidelijk is. De oefening voor een deontologische code is ingezet en de elementen die de VRT heeft aangehaald, worden geconcretiseerd.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan me volledig terugvinden in de toon en de opmerkingen die u hebt gemaakt.

Collega's, ik ben er me goed van bewust dat het niet de bedoeling is om ons in deze commissie expliciet over de programmering uit te spreken of er bepaalde oordelen over te vellen. Ik wil enkel mijn bezorgdheid uiten. Dat moet ook mogelijk blijven.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik wil het nog even hebben over die deontologische commissie. Ik wil het debat daarover nu niet openen. Ik heb er wel een bedenking bij. Is die commissie nodig? Handelen die eindverantwoordelijken dan niet meer volgens een deontologie? Ik heb het over de producers, de hoofdredacteurs enzovoort. Bij een mediabedrijf is er een producer of een eindverantwoordelijke. Waar zijn wij of de

VRT dan mee bezig! Dat zal nog wel ter sprake komen. Ik stel me daar wel enorm veel vragen bij.

De voorzitter: Ik zal een vraag indienen. Dan kunnen we daar eens dieper op ingaan.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de afspraken over de digitale etheruitzendingen van de VRT

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: De VRT kondigde deze week aan dat hij binnenkort start met uitzendingen in hoge definitie. De mensen die kijken via de digitale ether zouden opnieuw worden uitgesloten van dit aanbod. Ook Eén+, het extra lineaire aanbod van Eén, wordt nog steeds niet uitgezonden via DVB-T.

Mijnheer de minister-president, bij vorige parlementaire vragen over dit onderwerp kondigde u een oplossing aan tegen begin van deze maand. Als de openbare omroep iets doet, dan geldt de neutraliteit voor alle platformen.

Mijnheer de minister-president, werden er al concrete afspraken gemaakt met de VRT over het digitale aanbod via de ether, ook met betrekking tot de uitzendingen in hoge definitie? Zo ja, wat houden die afspraken in? Zo neen, wanneer wordt dan een concrete oplossing in het vooruitzicht gesteld?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De VRT heeft met de Vlaamse overheid een afspraak over het aanbieden van zijn tv-signalen van Eén en Canvas in standaarddefinitie of SD via de digitale ether.

Als gevolg van de analoge switch-off op 3 november 2008, zendt de VRT sinds die datum naast Eén en Canvas/Ketnet ook Canvas+/Ketnet+ uit. Het uitzenden van Eén+ via de digitale ether zal om technische redenen pas mogelijk zijn tegen eind 2009. Dit heeft te maken met de beperkingen van de huidige headend-apparatuur. Deze apparatuur uitbreiden of aanpassen is niet mogelijk, want die is niet meer leverbaar. De vernieuwing van de headend is gepland voor 2009. Dat zal door de nieuwe netwerkoperator uitgevoerd worden.

Zodra de headend vernieuwd is, kan Eén+ technisch uitgezonden worden via DVB-T.

Wat de high-definitiontelevisie betreft, ziet de problematiek er enigszins anders uit. Uitzendingen in HD vergen veel ethercapaciteit, en die is momenteel niet beschikbaar in de toegekende capaciteit aan de VRT. De VRT heeft van de Vlaamse overheid een multiplex toegekend gekregen. Dit laat op termijn SD-uitzendingen toe van het volledige tv-aanbod van de VRT. Indien de VRT zijn volledige aanbod in HD wil brengen, zijn er meerdere multiplexen nodig. Het toekennen van die ethercapaciteit aan de VRT zou kunnen zorgen voor schaarste ten aanzien van andere leveranciers en dienstenverleners.

Als men via HD zou uitzenden via de ether, zouden de kijkers ook een nieuwe decoder nodig hebben, wat opnieuw een investering vergt en vandaag niet opportuun is.

Het huidige SD-digitaal-kijken levert al een meerwaarde op ten opzichte van het vroegere analoge kijken. De sprong naar HD is vandaag een brug te ver. Hierover zijn momenteel nog geen afspraken gemaakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de reclamepraktijken van Telenet

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Sedert ongeveer een maand maakt Telenet, dat intussen een eigen reclameregie heeft, reclame voor digitale tv en voor zijn hotspots op Turner Classic Movies of TCM, Cartoon Network of CN en National Geographic, zowel op de digitale als op de analoge kanalen.

Op zich is dat geen probleem, maar Telenet zou hiervoor geen reclameblokken kopen bij de zenders. De reclameboodschappen zouden worden uitgezonden over de lopende programma's heen. Dat wil zeggen dat het lopende programma niet onderbroken maar overschreven wordt, waardoor men telkens een volle minuut van het programma mist.

Mijnheer de minister-president, werd over deze praktijken al klacht ingediend bij de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) of heeft de VRM hierover ambtshalve een onderzoek ingesteld? Kan Telenet als kabeldistributeur

reclameboodschappen uitzenden zonder de reclame-regels uit de mediadecreten na te leven?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb contact opgenomen met de Vlaamse Regulator. De VRM heeft me meegedeeld dat er een onderzoek gestart is.

Telenet werd conform het procedurebesluit van de regulator opgeroepen om naar aanleiding van deze vaststellingen zijn schriftelijke opmerking in te dienen. Hij werd tevens uitgenodigd op een hoorzitting om zijn opmerkingen toe te lichten. Dat zal vermoedelijk midden februari gebeuren. Na de hoorzitting zal de Vlaamse Regulator een beslissing nemen over dit dossier. De uitspraak zal aan de betrokken partij worden bezorgd.

Informatie over hangende zaken blijft vertrouwelijk zolang de procedure loopt. Ik kijk samen met u uit naar het verdict van de regulator.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de financiële steun aan de media

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik stel mijn vragen naar aanleiding van de crisis in de mediawereld. Mijn aandacht gaat in eerste instantie, maar niet uitsluitend uit naar de schrijvende pers.

Mijnheer de minister-president, welke financiële middelen worden aan de pers verstrekt? Worden daar al dan niet kwalitatieve criteria aan verbonden?

In de discussie over de problemen met de pers wordt meestal niet gepleit voor extra financiële middelen voor de pers, maar wel voor al dan niet geormerkte of zelfs helemaal geen middelen of andere voorwaarden en omkaderende maatregelen of wat dan ook.

Welke financiële overheidssteun krijgen de media? Op welke manier krijgen zij die steun? Zijn er kwalitatieve voorwaarden verbonden aan die financiële steun?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Caron, ik heb dat allemaal voor u opgelijst. Ik kan het voor u

voorlezen met zachte stem. Maar misschien is dat niet nodig en kan ik het u meegeven - waarvoor dank. Ik zal het uitgebreide antwoord aan het commissiesecretariaat overmaken, zodat het als bijlage bij dit antwoord kan worden gevoegd.

Wij zijn nu volop de Staten-Generaal voor de media aan het voorbereiden. Wij hebben dit twee weken uitgesteld omdat er op hetzelfde ogenblik dat wij een en ander wilden organiseren, 5 maart 2009, een aantal belangrijke discussies en seminaries plaatsvinden. De datum ligt nu vast op 19 maart 2009. Een van de vragen die daar zeker aan bod kunnen komen, is of wij bijkomende voorwaarden kunnen koppelen aan het verlenen van steun. U hebt gelijk: de geschreven pers vraagt geen extra subsidies, in tegenstelling tot bijvoorbeeld in Wallonië. In de contacten die ik had, werd gesuggereerd dat er bijvoorbeeld bij het verlenen van steun zou worden gewerkt met standaardcontracten voor de persfotografen.

Dat debat kan zeker aan bod komen in die Staten-Generaal. De decreten van de Franse Gemeenschap maken duidelijk dat men daar voorwaarden koppelt aan steun. Misschien kunnen wij daar ook eens over spreken. In Wallonië zit men nog in het stadium dat wij al achter ons hebben gelaten. Zij verlenen nog massaal steun aan de geschreven pers, ik denk iets meer dan 7 miljoen euro. De vraag bestaat om dat nog te verhogen. Bij ons vraagt de geschreven pers niet uitdrukkelijk om meer geld.

Niet alleen hier, maar ook in Frankrijk en Nederland en in andere landen wordt zeer pertinent gesteld dat een mediaproduct geen product is als een ander. Het gaat hier niet om de productie van bijvoorbeeld schoenen. Een mediaproduct is een belangrijk element in onze democratische rechtsstaat. Er moet in de media pluriformiteit aanwezig zijn. De media moeten voldoende onafhankelijk en kwaliteitsvol kunnen werken.

De vraag is dus in welke mate de overheid in deze tijden kan of moet interveniëren om dat veilig te stellen. Dat is een heel delicate discussie. Wat is kwaliteit? Wat is onafhankelijkheid? Als wij als overheid zouden tussenkomen om de onafhankelijkheid te garanderen, is de onafhankelijkheid in gevaar. Democratisch gehalte en pluriformiteit zijn misschien iets gemakkelijker te definiëren, maar ook dat is moeilijk. De titel Het Volk is verdwenen, niemand heeft daar echt om gekraaid. Mocht de titel De Morgen verdwijnen, dan zouden wij een andere situatie hebben. Ik geef hier maar enkele gedachten mee.

Een laatste element is dat ook in het medialandschap de efficiëntie en de rentabiliteit heel nadrukkelijk aanwezig zijn. In Vlaanderen werden al heel wat zaken gerealiseerd door inefficiënties weg te snijden. De vraag is hoever je kunt gaan in de efficiëntie zonder de kwaliteit en de onafhankelijkheid aan te tasten. Ook dat is een

heel gevoelig debat. Ik ga ervan uit dat iedereen op die Staten-Generaal aanwezig zal zijn en daar een inbreng kan doen in de verschillende werkgroepen die wij daar zullen organiseren.

U bent hartelijk welkom. Mijnheer de voorzitter, ik zal de hele commissie uitnodigen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

BIJLAGEN

Bijlage bij de vraag om uitleg van de heer Bart Caron over de financiële steun aan de media

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA, TOERISME, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag om uitleg nr. 552 van de heer Bart Caron betreffende de financiële steun aan de media .

- 1. Hoeveel financiële overheidssteun krijgen de verschillende media?**
  - 2. Op welke manier krijgen zij deze financiële steun?**
  - 3. Zijn er ook kwalitatieve voorwaarden waaraan de media moeten voldoen om financiële steun te krijgen?**
-

Antwoord vraag 1:

- Met de geschreven perssector werd een nieuw protocol afgesloten voor de duur van 3 jaar dat in werking trad op 1 januari 2008. De looptijd van het protocol is ten hoogste twee keer stilzwijgend verlengbaar met één jaar. Vanaf 2008 wordt per koepelvereniging een subsidie toegekend voor het opzetten van gemeenschappelijke opleidingsprojecten die alle aangesloten uitgevers ten goede komen.

De Vlaamse Regering stelt hiervoor jaarlijks een bedrag van minimaal 1.000.000 euro ter beschikking dat onder de (4) verschillende koepelverenigingen wordt verdeeld a rato van het aantal journalisten dat binnen hun (deel)sector in vast dienstverband tewerkgesteld is. Aan elke koepelvereniging wordt hierbij een basisbedrag van 35.000 euro gegarandeerd.

De rest van het beschikbare bedrag wordt voor 2008 als volgt verdeeld:

- Vlaamse Dagbladpers: 63%
- Federatie van Belgische Magazines: 30%
- Unie van Uitgevers van de Periodieke Pers: 3,5%
- Vereniging van Uitgevers van de Katholieke Periodieke Pers: 3,5%

Voor 2009 is eveneens een bedrag van 1.000.000 euro opgenomen in de begroting Media.

Aandachtspunt van het nieuwe protocol met de geschreven perssector is dat een of meerdere gemeenschappelijke opleidingsprojecten zullen worden uitgewerkt in samenwerking met de vertegenwoordigers van de geschrevenperssector waarbij alle thema's van berichtgeving aan bod kunnen komen. De buitenlandberichtgeving zal daarenboven een belangrijk onderdeel vormen van de aangeboden opleidingsprojecten.

Volgende verbintenissen vanwege de Vlaamse geschrevenperssector werden opgenomen in het protocol:

1. De Vlaamse geschrevenperssector verbindt zich ertoe om haar leden op de hoogte te houden van de maatregelen die de Vlaamse Regering neemt in het kader van het protocol.
  2. De Vlaamse geschrevenperssector rapporteert jaarlijks over de stand van zaken en de bereikte effecten van de gemeenschappelijke opleidingsprojecten.
  3. De Vlaamse geschrevenperssector ondersteunt de werking van de “Raad voor Journalistiek” en draagt actief bij tot de initiatieven ter bevordering van de zelfregulering omtrent de journalistieke beroepspraktijk en de journalistieke beroepsethiek.
- Het project Kranten in de Klas wordt ook dit schooljaar verdergezet, en is sinds het ontstaan al erg uitgebreid. Oorspronkelijk was de actie gericht op scholieren uit het secundair onderwijs. Men laten kennismaken met de Vlaamse dagbladen als informatiebron was dé hoofddoelstelling bij de opstart van dit project. Niet alleen wou men het lezen van kranten bevorderen, men wou ook bijdragen tot de vorming van kritisch geïnformeerde burgers. Intussen werd de doelgroep uitgebreid naar leerlingen uit het lager onderwijs en studenten uit volwassenenonderwijs en inburgeringstrajecten. Nieuw dit schooljaar is het gebruik van een digitale krantenmaker als onderdeel van het educatief pakket. Voor 2009 is een bedrag van 1.259.000 euro opgenomen in de begroting Media.
  - De steun aan kwaliteitsvolle journalistiek blijft eveneens een belangrijk aandachtspunt en dit door middel van structurele subsidies aan onder meer het Fonds Pascal Decroos voor bijzondere journalistiek (250.000 euro), de Vlaamse Vereniging voor Beroepsjournalisten (VVJ) (248.000 euro) en daarbij horend de Raad voor de Journalistiek.

Het Fonds Pascal Decroos is erg gedreven in zijn werkzaamheden wat betreft het toekennen van beurzen ter bevordering van bijzonder journalistiek werk en zet zich met veel enthousiasme in voor het WOB-project. Deze site biedt een overzicht van alle Vlaamse regelgeving inzake openbaarheid van bestuur. De informatie zal ook worden uitgebreid met federale en Europese regelgeving, wat van deze site een unieke bron van informatie maakt, voor journalisten in het bijzonder, maar ook de gewone burger kan op deze site terecht voor gegevens in verband met openbaarheid van bestuur.

De totale subsidie voor de VVJ voor 2008 bedroeg 248.000 euro en werd als volgt ingedeeld:

- Raad voor Journalistiek: 90.000 euro
- Pensioenen: 54.540 euro
- werking: 103.460 euro

- Ook andere initiatieven uit het veld worden ondersteund door toekenning van projectsubsidies. Voor 2009 is er nog geen zicht op welke projecten in aanmerking zullen komen voor projectsubsidie. In de begroting Media is hier voor 2009 een bedrag van 362.000 euro opgenomen.

Antwoord vraag 2

De financiële steun wordt gegeven in de vorm van subsidies. Deze worden elk jaar in de begroting ingeschreven. Voor de details van de bedragen verwijs ik naar het antwoord op vraag één.

Antwoord vraag 3

De subsidies die de Vlaamse Regering vandaag ter beschikking stelt van de geschreven pers, zijn aan een aantal voorwaarden gekoppeld.

1. Subsidies in uitvoering van het protocol met de geschreven perssector kunnen enkel dienen ter ondersteuning van de in het protocol opgelijste engagementen van de Vlaamse Regering: ondersteuning van gemeenschappelijke opleidingsprojecten waarbij alle thema's van berichtgeving aan bod kunnen komen, en waarvan buitenlandberichtgeving een belangrijk onderdeel vormt. Subsidies worden enkel uitgekeerd op basis van goed onderbouwde projectvoorstellen die tegemoet komen aan de doelstellingen van dit nieuwe protocol.
2. Subsidies voor Kranten in de Klas worden enkel uitgekeerd op basis van een overeenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Dagbladpers waarin de wederzijdse engagementen precies omschreven zijn. Deze overeenkomst wordt elk jaar opnieuw gesloten.
3. Subsidies voor Fonds Pascal Decroos en de VVJ zijn structureel.
4. Eventuele projectsubsidies worden enkel uitgekeerd op basis van een grondig onderbouwd dossier en correcte afrekeningen.

